

BAJTÁRSI

LEVÉL

1953. VI. évf. 2. sz. levél.

9. oldal.

Bregenz, 1953. február 15.

HOGYAN MI LÁTJUK...

Hárman voltunk. Beszélgettünk. Lesz-e háború? Vajjon mi van otthon, hazamegyünk-e? Mikor? Melyik erősebb katonailag: Amerika, vagy Oroszország, amely csatlósállammá tette a hatalmas Kínát 480 millió lakóssal? S beszélgetés közben megkíséreltünk logikusan gondolkodni, hűvösen lemérni azokat a tényezőket, melyek Oroszország és Kína viszonyát végredményben majd meghatározzák.

Kína, 90%-ban parasztállam, csak a tengerparti nagy városokban foglalkozik a lakosság mással, itt a tengerparti nagy városokban ismerte meg a fehér embert, aki kihasználta, meg nem értette, lenézte a sárgákat. Az orthodox kapitalizmus mentalitásával áll szemben a 6000 éves multu, mély kultúrájú, de más síkon mozgó kínai. Az angol és a többi európai nép kapitalista érdekeit szennelött tartó képviselőit a kínai nép csak annyiból érdekelte, mennyi pénzben kifejezhető hasznot tud ebből a kapcsolatból kicsiholni.

Sok fény mellett, rendszerint sok az árnyék. A pazar luxusban élő európai mellett a pária színvonalán álló kínai. A háttérben Moszkva figyelte a dolgokat és elküldte a hírhedt Borodint, szervezte meg Schanghai, Peking, Honkong, Macao hatása alatt a kommunista pártot. Sikertült.

Közbeszélt még Japán, mely 80 millió lakosának nem tudott elég kényeret termelni s kénytelen volt iparát fejleszteni, iparcikkeket máshol előadni és a haszonból élelmet venni. Következett a japán iparcikkek bojkotja Kínában, utána Japán megszállja Mandzsuriát és katonailag elkezd dél felé terjeszkedni. Harcol. A háttérben ott áll Moszkva. Kínaiakat kétségbeesett helyzetükben senki sem támogatja, csak Moszkva. A népszövetség bizottságot küld ki a helyzet tanulmányozására, de nem tud tenni semmit. Fiatal egyetemisták, büszke kínaiak - mert van mire büszkének lennie - Borodin embe- reivel találkoznak, ennek eredményeképpen sokan elkerülnek Oroszországba, hol kommunista alapon képezik ki őket. Így került Oroszországba Csü-En-Lai is, ki ma a Kínai Birodalom külügyminisztere. Mao-Tse-Tung otthon küzd népe felszabadulásáért. Fegyverrel a kézben harcol később Csang-Kai-Shek ellen, ki felismerve a nagy veszélyt, mely Kínát Oroszország felől fenyegeti, szintén fegyverrel küzd a japánok ellen és később a kommunisták ellen is.

Következik a második világháború. Oroszország Amerika szövetségese. Ez kihat Kínára is. Csang-Kai-Shek és Mao-Tse-Tung egyhőre Japán ellen harcolnak s egymást nem bántják. Észak Kínában, belső

Mongoliában Mao-Tse-Tung az ur, ettől délre Csang-Kai-Shek.

Az U.S.A. demokrata kormánya a Japán elleni háborúra meghívja a Szovjetet. Japán feltétel nélkül megadja magát. Oroszország az ország északi felében álló kínai kommunista fegyvereserőt ellátja bőven hadianyaggal, az amerikai kryptokommunisták pedig gondoskodnak róla, hogy Csang-Kai-Shek-et az amerikaiak és a világ közvéleménye előtt diskreditálják, kompromittálják. Lattimore tanár ur, kit most ítéltek el az USA-ban kommunista üzelmel miatt, Csang-Kai-Shek nem kap elég hadianyagot, a keveset is aránytalanul drágán. A kuomintang hadsereg összeroppan az aránytalan harcban. Nem marad más terület számára, mint Formosa. Itt kezdi meg Csang-Kai-Shek a szervezést. Amerikától sok segítséget nem kap. **Kitör:** a koreai háború, Truman a 7. USA-flotillát küldi Formosa és Kína között elterülő tengerre, hogy a nemzeti kínai hadsereg támadólag ne lépjen fel a vörös Kínával szemben és ezzel háborút robbantson ki USA és Kína között.

Elkövetkezik az amerikai elnök-választás ideje, győz a köztársasági párt! Eisenhower lesz az elnök és John Foster Dulles a külügyminister! 1953. február: Eisenhower a 7. USA-flotillát utasítja, hogy szüntesse meg Formosa elzárását a szárazföldtől. Szabad az út a kínai szárazföld felé. A nemzeti kínai hadsereg készülődik.

Közben Mao-Tse-Tung beszervezte a kommunista Kínát. Oroszország utasítására belép a koreai háborúba és segíti délen, Indokínában a vietnami mozgalmat. A városi lakosságot, mely a fehér ember uralma alatt sok megaláztatásnak volt kitéve, minden további nélkül maga mellett találja Mao-Tse-Tung. A parasztságot is maga mellé állítja, mert földreformot és minden jót ígér. Az értelmiséget is megnyeri azon kijelentésével, hogy neki nem fontos valaki pártállása, csak az, hogy az illető becsületes legyen. Természetes később, amikor megerősödve biztonságban érzi magát, változnak a jelszavak. A városokban népbirósági ítéletek után ezrével hullanak a fejek, lógnak bitófán az emberek. A paraszt is csak addig kellett, míg segítségével a birtokos osztályt tönkretette. Most a kolchos van soron. A becsületes emberek is sorra kerülnek, ha nem megbízható tagjai a pártnak és a párttagok foglalják el helyüket, ha nem is becsületesek. És hiába lázad fel a parasztság, már késő! A mór megtette kötelességét s ha valami nem tetszik, jön az időközben felnevelt és kiválóan képzett államvédelmi szolgálat gépesített alakulataival s könyörtelen szigorával. A kínai nép kezd ébredni, kezd kijózanodni! És alig egy ugrásra, Formosa szigetén ott áll készen a nemzeti kínai hadsereg kiválóan kiképzett 400.000 katonájával. A háttérben pedig az USA figyeli feszülten a fejleményeket. De Oroszország is!

Képzelmük magunkat bele egy gondolkozó orosz helyzetébe. 480 milliós kínai nép, 6000 esztendő kultúrával, a családon, az ősök tiszteletén alapuló társadalommal, mely szapora és még igénytelenebb, mint az orosz nép, amelynek népeleslege csak nyugat, északnyugat és észak felé tud elhelyezkedni, tehát Oroszország felé.

Mandzsúria 35 millió lakosából 34.400.000 kínai! Ez a terület még felvenni tud embereket, viszont nagyon közel van Wladivostok, Oroszország egyetlen kijárója az Óceánra. A Fülöp szigetek tele vannak, ott is a túlnépesedés veszélye lebeg a lakosság feje felett. India túlnépesedett, Indonézia és Hátsóindia szintén. Australia nem enged be sárga embert s míg a tengeri uralom a nyugati hatalmak kezében van, addig Kína nem tud semmit sem tenni ellene. Különben is érdek volna Oroszországnak, hogy Kína birtokba vegye Australiát?

Az egyedüli terület, melyre Kína emberleleslegét kiontheti és eddig is ott történt: Külsőmongolia, Keletturkesztán, Sinkiang, Sziberia, mind-mind orosz érdektérlet. Nem fog-e előbb-utóbb Kína és Oroszország ellenségeként egymással szembenállni, bármilyen legyen is politikai szervezete?

Oroszország 200 millió lakósu, amelyhez még számíthatjuk a csatlós államok 100 millió, de Oroszország szempontjából nem megbíz-

ható lakosságát. Kína maga 480 millió lakosu. Évi népszaporodása 8 millió lélek körül van, évente pedig 8 millió embert nem lehet kivégezni. Ha Kína iparosodik, hogy emberfeleslegét eltartsa, iparcikkeit olcsóbban tudja szállítani, mint az orosz; ez pedig nem érdeke Oroszországnak, sőt! Szene Kínának van több, azonkívül számtalan jó kikötője van közvetlenül az Ócsánon, tehát olcsó viziuton szállíthat.

Ha az USA és Anglia kivonul Ázsiából, fehér ember csak az orosz marad ott, tonát egyedül ő lesz az ösallenség, aki ellen küzdeni kell valamennyi sárga és barna embernek. Az orosznak pedig nincs elég embere, hogy Kínát megszállja és így fékentartsa. A kínai vár meghajlik egyelőre és mosolyog! De ki tudja, mi van az örök kínai mosoly mögött?

A gondolkozó orosz ember már most látja, hogy az ő igazi nagy ellensége, akivel az élet-halál harcát majd meg kell vívnia: Kína! Nem Európa, nem Amerika!

Kína megerősödését csak egyféleképpen tudja lassítani: Kínát háboruba keverni! Koreában már vérzik, Indokínában is, ha a nemzeti kínaiak Formosáról átjönnek a szárazföldre, akkor esetleg egy polgár háború is valószínű.

De hol a határ? Mao-Tse-Tung rendszere nem népszerű. Csang-Kai-Shek személye sem. Ki győz? Bármelyik fél győzön is, Oroszország a mainál még öntudatosabb, még harcdeztettebb Kínával fogja magát szemben találni! S ha a nemzeti Kína győz, úgy ott áll mögötte az USA óriási ipari kapacitásával. Nem borzad meg az orosz, aki ezt így gondolja és meglátja?

Oroszország csak úgy érzi magát egyidőre biztonságban, ha egész Európát hatalmi befolyása alá vonja és annak népességével létszámban növekszik, tehát adott esetben több hadosztályt tud felállítani és Európa ipari kapacitását saját céljainak szolgálatába állítja. De ezt tudja Európa is és Amerika is.

Mikor az USA új Elnöke elrendelte Formosa blokádjának feloldását, elgurított a lejtő felé egy követ! Az eddig nyugalmasnak látszó helyzet egyszerre nyugtalanná vált, mozgásba jött! És nincs messze az idő, mikor majd a katonáké lesz újra a döntő szó!

-o-o-o-

N.L.

AZ IDŐ ROSTÁJÁBAN.

Lezében óriás rostával
 All az idő és rostál egyre
 Világokat szed és rostál ki
 Vidáman és nem keseregve
 S busul csak az, akit kihullat

S aki kihull, megérdemelte,
 Az ocus az Idő nem szánja,
 Aszott nemzetek, hült világok,
 Tört életek miazmás vágya
 Halálra-valók s nem kár értük.

Szóljak próféták uj szavával:
 Nem kik mertek tagadni multat,
 de kik nem magvak a jövőnek,
 Mindig azok, akik kihullanak:
 Világok, népek, girhes eszmék.

Fonnyadtak s összezsugorodtek,
 /Igy szól az új próféta-ének/
 Az Ur, az Idő áll örökké,
 De elmúlnak a renyhe népek,
 S velük együtt a tiszta Lóthok.

Oh, aszottak és be nem teltek
 S oh, magam is faj-sorsom osztván,
 Be igazság szerint hullunk ki
 A kegyetlen óriás rostán,
 Kedvét nem töltvén az Időnek.

Agy Endre.

-o-o-o-

"Hiszek, mert érzem a magyar nemzet erejét. Ha a felszínen ez az erő sokszor hullámzik is, alapjába véve mégis ott van az akaratumk, a magyar kitartásnak és energiának az a tömege, mely itt ezer eszten-deig minden nehéz időben fentartott bennünket. Ezért hittel és bizalommal megyek, megyünk és mehetünk mindnyéjan előre." gr. Teleki Pál.

A MEGELŐZŐ SZOLGÁLAT.

A megelőző szolgálat célja...

Kár volt ezt a megelőző szolgálatot feltalálni.

-Nem is tudom mi a célja, hogy mi így cél nélkül barangolunk ilyen pocsék időben-,szolt mogorván Rác csendőr.

-A cél az,hogy a szolgálati óra meglegyen,ha el akarsz menni a faluba, vagy Fekete Erzsikéhez,hát az öpk.ur előbb rendel haza, mert szolgálatba kell menni.Megelőző szolgálatba...-tőditotta Dajka csó. Rác csó.előbbi megállapításait.

Hogy szolgálatba kell menni, az rendén lett volna, ha valami szép nyomozásra lett volna kilátás,vagy legalább elővezetés lett volna.No, még a megelőző szolgálat is csak megjárja szép tavaszi, vagy enyhe nyári napon.De így télen,hóban,fagyban,ez már felesleges,ez csak emberkinzás,ez csak szekálás, és ugy sem történik semmi így télen. Csak azért, mert a Szut.-ban elő van írva.

-o-

Dulló Gábor a maga 19 és fél esztendejével,hosszu,sörénynek is beillő rendezetlen vörösebe játszó hajával,kétes tisztaságu inge felett viritó és a legutóbbi párisi divat szerint megcsomózott sárga-kék-vörös nyaksáljával, jobb napokat is látott valamikor barna színű félcipőjében,hozzá egy igazi bokáig érő szük pantalló, mely alul a boka környékén bőségnek örvendett, ezt az öltözetet csak a valamikor szürke sport saplának nevezett valami egészítette ki,melyet Gábor oly tökéletesen tudott feltenni és hordani,hogy nemcsak a falu,de a környék ellenállhatatlan gavallérja volt.

Nemcsak azért, de azért is, hogy sommás munkára szokott eljárni, csak "kukorica báró"-nak titulálták.

Foglalkozására nézve nehéz választ adni...Tavasszal munka kereső, nyáron mindig másutt,állítólag sommás munkásokkal járó,őszszel nagy résszel hazatérő sommás munkás, télen ur.

Különösebb baj azonban nem volt vele.Sem az idegen őrsök, ahol időközben állítólag dolgozott nem érdeklődtek melegebben iránta,sem az illetékes őrs nem tartotta a meghitt,bizalmas és szeretetet eláruló rózsaszínű papirlapokon nyilván.

Az őrs ugy ismerte,mint minden mókára,vigságra kapható egyént,de tudták róla azt is,hogyha a munkát temetnék, a temetésen Gábor a koporsót vinné,hacsak nem ő lenne az,aki a koporsóra a földet hányja.Talán meg is taposná, hogy sirjából ki ne keljen.

Meg, ha volt miből, Gábor ur volt és másnak is adott munkát, korcsmárosnak,őigánynak és egyéb népek...

A közrági korosma előtt álldogált egyedül a téli délutáni szürkületben.A járőr megpillantásakor bötelességtudóan, de az ismerős szívélyességével emelte le kitüntetően sapkáját;mert másnak csak oda bökött a sapka felé, a levegőbe, egy ujjal. Hangos -Szerecsés jó estét- kívánt a járőrnek.

Rác csó.viszonzotta a köszöntést és meg is kérdi, mi ujság?

-Nincs kérem semmi.Mi lenne nálunk így télen? Akinek van, az disznót öl,aztán eszi a jó friss húst és, hogy meg ne ártson, egy kis csidert iszik utána.Aki meg nem ölt disznót,az csak a házból kijövő sült hus szagával kell,hogy beérje.-

-Hát Ti nem öltetek?-

-De öltünk mi is,igaz csak bolhát, mert az van, de disznó az nem volt.-

-Hiszen szépen kerestél a sommás munkán?-

-Kerestem,kerestem,de hol van az már? Más mindenre kellett. Nem teltett disznóra.Hiszen Kolompár Laciéknak is élniük kell,ők pedig nem voltak sommás munkán.Mi meg csak kukoricán dolgoztunk Fejér megyében.-

Kolompár Laci és b. zenekara képviselte a faluban a magasabb

zenei tudomány klasszikus művelőit télen, nyáron a feeskék nemzet-ségéhez tartozóknak vallották magukat.

A község szokásos leportyázása során hol itt, hol ott érdeklődött a járór. Hol ide, hol oda tért be egy kis kérdezősködésre.

A bíró ur sem mondott semmit. Télen idegen a faluban nem fordul meg. Teknővájó cigány, vándor közsűrüs, esernyő csináló ilyenkor nem jár.

-Valami vigéc féle járt itt a mult héten és igen jó orvos-ságot árult a rehomára. En is vettem, mert az a rehome csak megkinoz engem is; mióta az Isonzóban megfiródtam. No igen rendes embernek látszott.-

-De tessék beljebb kerülni, igen rongy idő van most kinat.-

-Köszönjük bíró ur, csak a pecsétet tegye a lapra és megyünk tovább. Még nagy ut áll előttünk.-

-o-

-Itt vannak még a csendőrök bíró ur?-

-Bizony, vagy fél órája elmentek már Gábor. Miért keresed ó-

ket?-

-Meg akartam kérdezni, felvennének-e engem csendőrnek?-

-Hát bizony előbb kellett volna, hogy jöjj.-

-No majd máskor, ha jönnek.-

-o-

A Rácز jór. megkezdte a nagypihenőt a pihenőszobában, amely a falu vége felé volt özv. Harangozónénál. Egyedül álló öreg asszony volt Harangozóné, aki pár pengőt kapott a bérletért a községtől.

-Mi ujság Harangozóné? Ma itt maradunk, de ugye hamarosan me-leg is lesz a szobában?-

-Amíg a szoba bemelegszik, jöjjenek az urak be hozzám, nálam jó meleg van. Ujság? az nincs semmi. Mert nekünk az már nem ujság, hogy mindég akad, aki a bolondját járja. Ez a Dulló Gábor is, a kukorica báró, járta a héten a bolondját. És hát ugy van, máma hopp, holnap kopp.-

Közben a szoba bemelegedett és a járór a táskából előszedett vacsoráját eszegette, amit Harangozóné még forralt tejjel egészített ki.

-Harangozóné tudna még egy liter tejet adni, azt felforralni, jó lesz, ha majd indulunk.-

Hogyne tudnék, kár, hogy olyan ritkán jönnek az urak, mert ilyen pénzszüke világban nehéz eladni.-

-o-

De letelt a pihenő, indulni kell újra...

-Vajon miért van világosság Kelemen gazdánál? Éjjélkor? kérdezte önkéntelenül Rácз csó, amikor alig tettek 150-200 métert a pihenőszobától.

-Jó lenne megnézni.- bölcseledett Dajka csó.

Alig értek a kapu elé, lámpással a kezében Kelemen jött ki a szobából.

A járór a kocsitton megállt. Kelemen a lámpással a ház hátrébb eső helyiségeibe ment be; kis idő múlva már jött is vissza. A jövés-menés megismétlődött még egyszer. Sem nem vitt, sem nem hozott semmit.

-Adjon Isten- köszönt rá Rácз csó.

-Fogadj Isten, de megfiasztettek az urak- szólt Kelemen gazda. De éppen jókor jönnék!

-Mi történt? - kérdezte Rácз csó.

-Azt hiszem semmi, csak akart történni. A napokban öltünk és a hus a kamrában van a kutya nagyon fogott és ugatására felébredtem. Kinéztem, de nem láttam semmit. Hátrafele mentem és akkor a sötétben valaki a sövénykerten átugorva elszaladt. Igaz, hogy a kamaraajtója fel volt feszítve és a holmi, meg a fejsze itt maradt.-

-Volt már a kerítésnél? -

./.

-Nem, csak a kamarában néztem szét, de nem hiányzik semmi-.

-Csukja be Kelemen gazda a kamarát, semmit ne bántson, s kerítéshez ne menjen, aki be akart a kamarába menni, nem jön már vissza. Most még sötét van, mi sem sokat tudunk tenni. Ha virrad, itt leszünk-.

-0-

Reggel csakugyan ott voltak Ráczék.

A kamaraajtó felfeszítése kontár munkára vallott.

De hol ugrott át a sövény kerítésen? A nyom szépen mutatta. És... a kerítésen pár szál sárga-kék-vörös fonál maradt. Ez érdekelte Rácz csó.-t a legjobban. Mintha ismerné...

-0-

-No Gábor hol jártál tegnap?-

-Csak a biró urnál voltam megtudni, itt vannak-e még a csó. urak? A csendőrséghez szeretnék beállni. Aztán lefeküdtem-.

A festői sál most mintha nem oly vá asztékosan lenne megcsomózva! -Szép sálad van Gábor!-

-Ezt egy Fejér megyei lánytól kaptam. Én is igen szépnek tartom. Irigylik is.-

-De ilyen szép sálra jobban kellene ám vigyázni Gábor.-

-Vigyázok úgy is. Mindig hordom.-

-Hár, mert a sövénykert megtépi a szép sált, Gábor!-

-0-

Mégsem volt oly una mas és főként nemcsak szolgálati óra szaporításra és arra való a megelőző szolgálat, hogy ne lehessen elmenni Fekete Erzsikéhez...

-0-0-0-

A HÓSLELKŰ MAGYAR ANYA.

Hallga' csak! Te kicsi magyar lányka, aki a sok gazdát kiszolgált rongy-babáddal játszol, azt babusgatod, öltöztetned, de Neked sincs ruhád.

Te is hallgass ide; Te szóke nagy lány, aki várod a szived választottját, hogy a teméntelen nélkülözés között megcsaljátok magatokat azzal a pár gondtalannak tetsző perccel, amit egymás mellett töltötök, kéz a kézben, az Édesanyád szeme előtt! Te különösen hallgass ide, mert hisz Te vagy a reménység, Te vagy az eljövendő sok-sok kis magyar Záloga! Tőled függ a Nemzet. Fel tudod fogni, mit jelent egy Nemzet Reménysége lenni?...

És hallgass meg Te is magyar Anya, aki még a családotban élsz, arcodat, azt a nyílt tekintetű nemes arcot; a gondok ezer ráncal szántották tele, a "miből"- "hogyan", gondjai. Azt az Isten adta formás alakodat a nincstelenség, a férfinek való erős munka, a nélkülözés, amellyel az utolsó falatodat is odaadtad éhségtől síró kicsi fiadnak, már régen csak a rongyok fedik, nehéz megmondani, melyik a ruhádon a folt! Te, eleget tettél a Hazának... Gyermekedet adtál, azokat felnevelted magyarnak. Isten félelemben dolgoztál pitymalattól vakulásig. Értük... És Sándor fiad még sincs köztetek... Őt a Haza hívta, fájó szívvel, de... odaadtad. Fáj, de ma is büszke vagy rá, igaz, csak titokban és az Istened előtt.!

Hallgassatok rám, Ti hárman, akikhez előbb szóltam! Mesét mondok, de olyan mesét, amely igaz is volt...

-Tudod e kislányom, hogy volt egy nagyon boldog Ország, amelynek fővárosát egy nagy víz két részre osztotta. Az egyik része síkság, a másik enyhén dombos. A dombos oldalon sok szép ház. Talán szebbek, mint a tiétek. De nem úgy szép sorban álltak, mint Nálatok a falun, hanem mindegyik külön, csupavirág kert közepén.

Egy ilyen csupavirág kert közepén állt egy kis ház. A kis házban lakott Petike. No nem egyedül, ott lakott az Édesapjával, meg az Édesanyjával. Petike sokat szaladgált, játszott a csupavirág

kertben. De a virágokat nem tépte le, mert hiszen azok akkor meghalnak.

Egyszer aztán az Édesapa nem a megszokott polgári ruhában járt. Majd elment... Sokáig nem jött haza. Egyszer csak megint hazajött. Jaj, de szép volt a ruhája! Ugy szeretett Petike az ölébe ülni, mert a Papa ilyenkor sokat mesélt. Mikor aztán azt kérdezte Petike, miért nincs mindig itthon Apuka, azt mondta a Mama, most katoná. Meg kell védeni a Hazát! Petike ebből nem sokat értett. De amikor azok a csunya nagy repülőgépek jöttek és bombákat dobtak, akkor Petike már tudta, hogy azokat Édesapjának kell elkergetni.

Egyszer aztán megint hazajött Apuka. Igaz, nem soká volt otthon és megint elment motoron káoszló bácsival.

Aztán többet nem jött. Anyuka meg sokat sirt és mindig szomorú volt. Egyszer aztán a Nagymama azt mondta, hogy Édesapa megsebesült, de ha meggyógyul, hazajön. Addig Petike legyen jó, fogadjon szót az Édesmamának.

-Alszol már Marika?... Aludj édes magyar lányka. Almodj tündéroroszrágról, szép babákról, játszál a csupavirág kertben Petikével. Almodj szabad Hazádról.

-Erzsike, meg Anna asszony, nincs vége még mesémnek!...

-o-

A kórházi ágyon a doktorok színte felváltva lesik, mikor tér eszméletre a sebesült? Végre a nyolcadik napon felébred aláltságából. Mellette áll felesége. Könnye nem perog, arca vidámnak látszik, vonásai nyugodtak. Egész egyénisége az akarást, a határozottságot, de amellet a csupaszív Asszonyt tükrözi vissza. Ami belül a lelkében dül, azt meg nem látni... Bizonyos büszkeség van az arcán. Büszke Urára, a sebesült hősre, de a lelki kiegyensúlyozottság sem hiányzik. Az ő imáinak ostroma győzött az Ur előtt...

Másnap már az ura azzal a hírrel várja; kiürítik a kórházat, őket Nyugatra viszik.

Hiába minden rimánkodás, ápolónői képzettség, a vonat és kórház parancsnoka hajthatatlan.

-A sebesülteken kívül senkit sem vihetünk, még mint képzett ápolónőt sem. Ezt írja elő a felsőbb rendelkezés.

Szívet facsaró bucsuzás.

-Édes Szívem, nagyon vigyázz Petikére.

-Rajtad kívül minden gondolatom csak Petike volt és az marad.

Szerelmi házasság volt, nagyon boldogan éltek.

A vonaton vannak már a sebesültek. Csak ott és csak akkor, de akkor is félve figyelmezteti a sebesült hős Asszonyát.

-Vigyázz Lelkem Magadra is nagyon. Tudod azt mondják az elenség durva és erőszakos...

-Édes Uram, tudod kit vettél feleségül. Te voltál a férjem, uram, mindenem. Tudod azt is, és erre Isten a tanum, soha senki nem érdekelt és nem is fog érdekelni! Az ellenségtől nem félek. A bizsolyomat, amit Tőled kaptam, jól ismerem, bizom benne. Megvédem becsületemet és gyermeküket is. Isten engem úgy segítjen!

A vonat elindult! Dübörögve, osigorogva viszi terhét és azt a sok könnyet, bánatot, bizonytalanságot, kétséget, ami az otthon-maradottak szívében dül.

-o-

Reszketős betűkkel telcirt levél.

-Édesanyám levele. Az első levél, amióta elváltunk.

-Tiam, egy héttel levelem kelte előtt voltunk Atyáddal volt házafoknál. Az félig romokban! Mi nem nagyon értünk hozzá, de mintha robbantva volna. Minent befedett a hó. A ház körül a hóban csupa nehéz csizma nyoma. A Feleséged kedvenc szobájának ablaka előtt meg csupa vörös rózsá nyilik. Igaz, a rózsákat vörözsának hívják.

Péterdát Feleséged átölelve tartja a bal karjával és csak a homlokán van valami eleséstől származó kis horzsolás.

Az Ó arca nyugodt. Szemében a gyermekét védő Anya lobogó vad lángja, homlokát a tisztaságáért végsőkéig kitartó dacos elszánt-ság glóriája övezi. És a fehér bluzán -a szíve felett- van csak egy kis szakadás. Jobbjában görcsösen utolsó ajándékodat tartja...

-o-

-Erzsike, talán a pipám füstje marja szemedet? Érzem, megértted milyenek a magyar Anyák! Te is ilyen leszel! Ilyen volt a történelmünk során sok száz... és most ezrek!

-Ugye Anna Asszony, a magyar felcség, a magyar Anya nemcsak életet adott a sok kis magyarnak, de azt körmével védte, és ha kellett, becsületéért feláldozta életét is.

-o-o-o-

HALOTTRABLÓR ÉS A KÉT ÖTÖS... /folytatás/

-Annak nagyon fogok örülni fiam! Mondja csak, mondja édes fiam, ha tudja- biztatta Kovácsot a Százados ur.

És Kovács prbcsó tudta ésmondta: a rablás csak élő személy ellen követhető el!

-Helyes Kovács barátunk! Helyes! nagyon boldog vagyok! Ez igazi öröm részemre. Nagyon sajnálom, hogy a két ötös határideje után vagyunk, de nincs vesztve semmi-lelkendezett örömeben a Százados ur.

Én pedig úgy láttam, hogy ebben a pillanatban mindnyájunknak egyszerre nagyot dobbant a szíve. Szerettük volna Kovácsot a vállainkra kapni és üdv-rivalgás között a városon végig cipelni. Nyoma sem volt az irigységnek részünkről vele szemben a megerdelt ötösért. Ellenben bensőnkből szünni nem akaró helyeslések röpködtek Bajtársunk felé.

Az oktatás tovább folyt minden további zökkenő nélkül. Érthetően mindnyájunkon nyomott hangulat vett erőt, amiért Kovács kivételével kettesre feleltünk. Ah! Hiszen ma péntek van s mellé ez a zimankós idő, -vigasztaltam magam.-

Az óra vége közelgett, amikor Százados ur felemelkedett helyéről. Végig tekintett sorainkon, majd igen komoly hangon megszólalt:

-Fiúk, amikor tegnap este elkészültem az oktatási anyagommal, szorongó érzés vett erőt rajtam. Bizonyos voltam abban, hogy a "két ötös" Önöket tévútra fogja vezetni. Amikor ezelőtt két órával beléptem a tereembe, még mindég a tegnap esti elképzelésemben éltem. Szerettem volna Önöknek odakiálltani: ne engedj a csábításnak! De most ezer örömmel állapítottam meg, hogy erre Önöknek nem is lett volna szükségük. Meggyőződtem arról, hogy nagy harcot vívtak a "két ötösért" s amennyiben ez Önöknek nem sikerült, valamenyien érezték a szégyen-pirt, ami szinte lesújtotta Önöket. És képzelték, ebben a pillanatban én nagyon örültem.. Örültem azért, mert a sok alkalom közül, egyikhez sem folytatódtak, hogy galád, mertelen uton megkísérleljék megszerezni a "két ötös"-t. A közel ötven ember közül egyiknek sem jutott eszébe megkísérelni, hogy belelessen a jegyzetébe, avagy a könyvébe, ami nem lett volna nehéz. Önök a mai napon mindnyájan vizsgáztak, de nem a Btk.-ból, hanem önfegyelemből és megbízhatóságból. És a vizsgájuk eredménye eloszlatta borus sejtelmemet. Megnyugtathatom Önöket, hogy ez az eredményük több, mint "két ötös" a Btk.-ból. Azért több, mert én vállaltam, hogy Önökkel meg fogom tanultatni a Btk.-t, de azt, hogy embereket önfegyelembre és megbízhatóságra megeveljek, -ezt nem merném nyugodt lelkiismerettel vállalni- de úgy hiszem senki sem. Ezekkel születni kell, a szülői háztól magukkal hozni, mert azokat egyéb módon megalapozni nem, s a nevelés útján csak tökéletesíteni lehet. Figyéljék el neken, hogy mi csak azért tudunk -annyi sok mohácsi vész után is- ma is itt tanulni, mert ősainknek is ez a két jellemvonás volt a fő erényük. Köszönöm Önöknek a mai nap örömeit!

Ezután -mielőtt ámulatunkból magunkhoz térhettünk volna- messze maga mögött hagyta az ajtót.

/.

A történetek után tanácstalanul bámultunk egymásra. Nem tudtuk, hogy sirjunk, vagy örüljünk-e? Az azonban bizonyos, hogy ezek után mindnyájunknak legkedvesebb tantárgya a Btk! Lett s ferde szemekkel néztünk arra a Bjtársunkra, aki az ilyen órán csak pillanatokra is megtévedt.

Azt hiszem -teljesen érthető-, ha ma is emlékezetemben él, hogy a rablás csak élő személy ellen követhető el. Azt pedig, aki ezt a vázolt körülmények mellett tanátotta, a hatalmas Teremtő vezérelje az élete utjain!

-o-o-o-

B.J.örm.

HAZAI HIREK.

A magyar népköztársaság minisztertanácsa a dolgozók régi kívánságára május hó 2. napját fizetett munkaszüneti nappá nyilvánította. Mivel a munkaszüneti napok számának növelése a termelésben kiesést jelentene és a népgazdaság számára jelentős kárral járna, egyidejűleg elrendelte december 26-nak, tehát Karácsony másodnapjának, rendes munkanappá való változtatását.

FUTÓ JÓZSEF m.kir.honv.vezérezredesét kényszer munkára deportálták a Tisza mellé.

DARÁNYI KÁLMÁNNÉ volt miniszterelnök feleségét Heves-megyébe deportálták.

A KECSEMETI JÁR.BÍRÓSÁG Szendrői Imre cső.törm., érsekcsanádi lakost áruhalmozásért 5 évi börtönbüntetésre, ár elkobzásra és 16.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Feleségét a fenti cselekményekért 3 évi börtönbüntetésre ítélte.

CHMELLA ADOLF /apja cső. thhts.volt/a rendszer elleni izgatásért Bálapátfalván került újabbi eljárás alá.

SZEGEDI SÁNDOR bpesti lakos, volt katonatisztet áruhalmozás miatt 5 évi börtönre, teljes vagyon elkobzásra ítélte a bpesti Központi Járás bíróság, azonkívül lakását "érdemes" dolgozóknak adták át.

Megkezdték a tisztogatást az A.V.H.-ban, a magyar rendőrség és a demokratikus hadseregben is. Eltávolítják a még bentmaradt "osztályidegeneket".

A Bpesti Láng-gyárban október 12-én Májer Jánosnak szilánk esett a szemébe, október 28-án Gajdos János szilánk sértette meg, november 19-én Borbély Gábor ujjja megsérült. A sérülteket pénzbüntetésre ítélték. Ezzel kapcsolatban a "Szabad Nép" 1953. évi január 5-i száma a következőket írja: "Bé kit büntetnek? Rendszerint a dolgozót, akit a baleset ért. Ez az esetek egy részében nem volna helytelen, hiszen a vigyázatlan munkás megérdemli a felelősségre-vonást, de miért nem büntetik a művezetőt, brigád-vezetőt..." /Rákosi: A demokráciában legfőbb érték az ember.../.

KOVÁCS JÁNOS óbányai /Baranya m./községi végrehajtóbizottsági elnök meggyilkolása miatt Breitenbach Lajos malomtulajdonost, Heim József kulákot, Tichy György strandfürdő-tulajdonost és Koncz László volt hivatásos főhadnagyot halálra és teljes vagyonelkobzásra, Resch Ferenc kulákot életfogytiglani, Schmidt Keresztély tanácstíkárt 15 évi börtönre és teljes vagyonelkobzásra ítélte a PECS-i megyei bíróság.

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön 1948. 50 hozzájárulását a B.L.-re.

KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

MKCSBK Központi Vezetősége az ez évi csendőrnapon "Helyzetismertetés"-t adott ki, amelyet a tengerentuli terület és csoportvezetőknek légi postán, a többi csö. Bajtársaknak pedig rendes postai úton küldött meg. A franciaországi területvezető egy csomagban, míg az Angliában élő osök. névszervezőknek címezve és egyenként postázva kapták a kiadványt. Ezután is felhívjuk Bajtársaink figyelmét az említett kiadványban foglaltakra.

FRANCIAORSZÁGI SEGÍTŐ ALAP pénztárosához 1953. január hóra 100 /Egyszáz/frankot az alábbiak fizettek be: Czimbalmos József, Dajka István, Sallos Ferenc, Horváth Lajos, Fekete Gábor, Kovács János, Németh István, Szakács Sándor, Békési Gábor, Jámбор János.

A CSENDŐRNAPOT, előzetes értesülés szerint számos helyen ülték meg Bajtársaink. Részletes beszámolót lapunk következő számában közlünk.

M. R. Németország. Köszönettel vettük levelét és a közölt bajtársi címeket. Kérjük, hogy jövőben is közöljön velünk ilyeneket. A B. L.-t részére folyamatosan küldjük.

H. I. Mainz. Levelét megkaptuk és arra részletesen válaszolni fogunk s meggyőződésünk, hogy levelünk kételyeit, illetve téves tájékozódottságon alapuló nézeteit eloszlatja.

R. B. USA-beli Bajtársunk alábbi javaslata érkezett be hozzánk: "1./ Egyetlen újságunk, a B. L. részére ajánljuk fel egy csekélyke állandó havi hozzájárulást, mely összeget egy választott bizottság minden hó 10-ig összegyűjtene a csö. csoportok állomáshelyén s az összeget ezután névjegyzék kíséretében elküldené a bregenzi szerkesztőségnek nyilvános nyugtázás végett. Ugyvélen, ha az egyedülálló havi 2 dollárt, a családosok pedig havi 1 dollárt adnának, ezzel újságunk ügyét nagyban elősegítenék. 2./ Indítsunk egy egyszeri gyűjtést az írógépek beszerzésére, mely aztán a Lőzösségünk tulajdona maradjon. Kanadai Bajtársaink az írógépre szükséges összeg nagyobb részét már összegyűjtötték, de az USA-beli gyűjtésünknek ezideig nagyon kevés eredménye volt."

Fentieket megszívlelés végett ajánljuk Bajtársaink figyelmébe, mert a B. L. csak úgy tudja hivatását teljesíteni és függetlenségét megőrizni, ha mint eddig, úgy ezután is az áldozatkész Bajtársak anyagi támogatása révén lát napvilágot. Eddig az Európában volt Bajtársak vállalták és viselték az anyagi támogatás nagyobbik részét, de minden jóakarattal dacára az itteni munkaadalmak csökkentése után ezt tovább teljesíteni nem tudják. Tengerentútra került Bajtársainkon a sor tehát, hogy jobb anyagi helyzetükhöz mérten vállalják lapunk állandó és folyamatos anyagi támogatását.

-0-0-0-

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T ! A B S E N D E R , A D R E S S E - C I M :
B. L. SZERKESZTŐSÉGE, B r e g e n z , L a g e r V o r k l o s t e r , B a r a c k e

D R U C K S A G H E .

An Herrn

Dr. REKTOR BÉLA
1882 EAST 66 ST
CLEVELAND 3, OHIO

USA

MIT FLUGPOST
PAR AVION